USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **S.-E. A.,** zastoupené JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2009, č. j. OAM - 600/LE - BE02 - BE03 - 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2009, č. j. 48 Az 5/2009 - 39,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Marii Cilínkové, advokátce, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 2880 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se svou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 5/2009 - 39 ze dne 29. 5. 2009, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 600/LE - BE02 - BE03 - 2008 ze dne 8. 1. 2009. Napadeným správním rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu).

Stěžovatelka ve své kasační stížnosti odkazuje na kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti pak stěžovatelka uvádí, že krajský soud nesprávně posoudil žalobní námitku o bití stěžovatelky ze strany soukromých osob, které vedlo k vyvolání potratu, i o její obavě z vykonání trestu smrti soukromými osobami. Vady řízení před správním orgánem a soudem stěžovatelka spatřuje v tom, že se správní orgán

ani soud nezabýval vymahatelností práva v Mongolsku a že důkazy nebyly soudem hodnoceny jednotlivě i v jejich souhrnu.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný správní orgán popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť jeho správní rozhodnutí a stejně tak i napadený rozsudek krajského soudu byly podle jeho názoru vydány v souladu s právními předpisy. Žalovaný však zejména zdůraznil, že stěžovatelka požádala dne 1. 7. 2009 o dobrovolnou repatriaci do země původu, která proběhla dne 23. 7. 2009. Této skutečnosti napovídá i podání stěžovatelky ze dne 23. 6. 2009, které bylo krajskému soudu doručeno dne 17. 7. 2009 a kterým žádá o zastavení řízení proti napadenému rozhodnutí a sděluje, že se může bez problémů vrátit zpět do Mongolska. Stěžovatelka se tedy v důsledku dobrovolné repatriace do Mongolska nezdržuje od 23. 7. 2009 na území ČR.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 16/2004 - 45 ze dne 25. 2. 2004, dostupný na www.nssoud.cz).

Z podání stěžovatelky ze dne 23. 6. 2009, označeného jako zpětvzetí žaloby, lze dovodit, že stěžovatelka se již nadále nedomáhá soudní ochrany proti napadenému správnímu rozhodnutí žalovaného, potvrzenému napadeným rozsudkem krajského soudu, a pouze nesprávně označila svou procesní situaci, když nevzala zpět kasační stížnost, ale žalobu. Obsahově lze tedy popsané podání stěžovatelky hodnotit jako zpětvzetí kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.).

Po konstatování splnění všech zákonných podmínek tedy Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. a) a c) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud svým usnesením ze dne 9. 4. 2009, č. j. 48 Az 5/2009 - 22, ustanovil JUDr. Marii Cilínkovou, advokátku, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, zástupkyní stěžovatelky pro řízení o udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud přiznal zástupkyni stěžovatelky v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu za zastupování, a to za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti, ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a také náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. Částku pak zvýšil o 20 %, neboť zástupkyně je plátce DPH. Celkově tak Nejvyšší správní soud přiznal zástupkyni stěžovatele částku 2880 Kč jako odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů. K výplatě této částky pak Nejvyšší správní soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu